

Antoni Defez

Els haikus de Ciutat Vella

Premi de Poesia
Ciutat de València

Algú camina
davant teu, i tu davant.
Sou tu i l'eco.

bromera poesia

Nit d'agost. El Túria. Pont de la Trinitat, carrer Salvador. D'En Llopis a l'esquerra, de la Llibertat a la dreta; més avall, el carrer del Pes de la Farina. Viciàna, després la plaça dels Comtes de Carlet i el carrer Baró d'Hervés. Trinitaris: la plaça de Margarida a un costat, i a l'altre, la del Comte del Real. Per fi, les places de Sant Lluís Bertran, la de Sant Esteve, la de la Comunió, Mossèn Milà, Nàpols i Sicília. Carrer dels Banys de l'Almirall, Miracle, Trinquet de Cavallers, la plaça de Sant Vicent Ferrer, el carrer del Mar, Avellanes, Cabillers, la plaça de l'Arquebisbe, l'Almoina... Sonen les campanes de la Seu.

Vells ponts de pedra,
el vent s'escola pels ulls.
Qui els camina?

Intempèrie
del riu blanc, i al davant
la ciutat vella,
en terra i pols alçada,
sobre una antiga illa.

Hipotètica
Tyris antiquíssima,
desconeguda,
arcaica i ibèrica,
tan sols imaginada.

L'un rere l'altre,
els folls eucaliptus van
vora un riu ocult.

Sec, el silenci
és l'aigua i l'aigua fuig
dins, desviada.

Davalles la nit
i els coloms t'acullen:
parrupegen calms.

Un carrer estret
a l'esquerra amb ombres.
Pixats, geranis...

Cec i de plantes
ple, un pou dorm silencis.
Ningú l'observa.

Vius dolls a la font
enmig i ofegada
per cotxes dorments.

Buit no res, només
persianes caigudes.
Callats negocis.

El vent s'atura
i espera excitat,
rugint rere el mur.

No has arribat
encar i ja sents a prop
el plany fals dels gats.

Joia d'ombres, llum,
trencadissa d'aigües que et
reclama ara.

Opac silenci
dels fagots i les tubes.
Sols un grafit
anuncia que ha mort
fa ja temps la música.

Nàpols queda lluny,
i Sicília, també
aquell vell mercat.

Porta de temple
i petita entrada:
un racó secret.

Ressonen ara
només les teues passes
sordes, rònegues,
i el repòs de l'aigua
en uns obscurs banys àrabs.

Silenciosa,
solitària ombra
intransitada.

Ànecs immòbils
expirant lents les aigües
dormen estàtics.
Res no queda dels dies
quan hi vivien jueus.

Abans hi hagué
més amunt una plaça.
De la figuera.